

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2197

Vragen van het lid **Boekstijn** (VVD) aan de minister voor Ontwikkelingssamenwerking over *het artikel van Marcia Luyten over hulpverslaving in Afrika*. (Ingezonden 24 maart 2009)

1
Heeft u kennisgenomen van het artikel van Marcia Luyten «Gratis onderwijs en gezondheidszorg zijn slecht voor Oeganda»?¹

2
Draagt Nederlandse ontwikkelingshulp bij aan gratis onderwijs en gezondheidszorg in Oeganda?

3
Hoe kunnen wij ons beleid zodanig hervormen zodat wij geen hulpverslaving creëren?

¹ NRC Handelsblad, 21 maart 2009.

Antwoord

Antwoord van minister **Koenders** (Ontwikkelingssamenwerking) (ontvangen 2 april 2009)

1
Ja.

2
Nederlandse ontwikkelingshulp draagt niet bij aan gratis gezondheidszorg in Uganda. Wel geeft Nederland sectorale begrotingssteun op het gebied van onderwijs in Uganda. De Ugandese

autoriteiten kiezen ervoor om basisonderwijs en een deel van het middelbaar onderwijs gratis aan te bieden.

Op dit moment gaan in Uganda drie maal zo veel leerlingen naar school als in 1996 het geval was. Door de bouw van scholen en klaslokalen daalde de gemiddelde klassengrootte van 108 leerlingen in 2000 tot 72 leerlingen in 2007.

Er gaan nu veel meer kinderen uit de armste en achtergebleven regio's naar school. Het onderwijsniveau van de bevolking stijgt en het analfabetisme, vooral onder vrouwen, neemt af.

Het is nu van belang een kwaliteitsslag te maken. Voortijdige uitval van leerlingen en de afwezigheid van docenten zijn grote problemen. Vanwege de zorgen over de kwaliteit van het bestuur heeft Nederland in 2007 de begrotingssteun aan Oeganda vervangen door steun aan twee sectoren, onderwijs en justitie. De hoogte van de steun aan onderwijs is afhankelijk gemaakt van concrete resultaten. Hoe meer kinderen hun school afmaken, hoe hoger de steun aan de onderwijssector.

3
Het Nederlandse OS-beleid is in landen als Uganda gericht op armoede bestrijding door het bereiken van de *Millennium Development Goals* (MDG's). Dat is een eindig doel. Begrotingssteun is één van de middelen die ik met dat

doel inzet, samen met andere instrumenten. Mijn beleid is erop gericht dat aangesloten wordt bij de wensen en systemen van het land, waardoor het eigenaarschap van een land voor de eigen ontwikkeling wordt vergroot. Zo wordt in Uganda een directe koppeling gemaakt tussen het halen van concrete resultaten in de sectoren en de Nederlandse steun. Dit bevordert dat de Ugandese zelf verantwoordelijkheid nemen voor de uitvoering van hun beleid, en dat de Ugandese regering hierover verantwoording aflegt, primair naar de eigen bevolking. Deze principes van resultaatgericht werken aan het bereiken van de MDG's, het bevorderen van eigenaarschap van het ontvangende land en het bevorderen van lokale verantwoording, dragen er juist aan bij om hulpverslaving tegen te gaan en duurzame ontwikkeling te bevorderen. Zoals bekend trekt Nederland het verlenen van budgetsteun in als de omstandigheden daar aanleiding toe geven.